

Over de eerste en de tweede opstanding

'Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood.

Openbaring 20:5, 6 en 13, 14

Er is een eerste opstanding (Openb. 20:5-6), en ook een tweede opstanding. De uitdrukking 'de tweede opstanding' komt niet letterlijk voor in de Schrift, maar deze opstanding wordt beschreven in Openbaring 20:12-13. De uitdrukking 'een opstanding van doden' (1 Kor. 15:12 en vele andere Schriftplaatsen) heeft betrekking zowel op de eerste als op de tweede opstanding.

De eerste opstanding wordt ook genoemd:

- de opstanding van het leven (Joh. 5:29);
- de opstanding van de rechtvaardigen (Luk. 14:14);
- de opstanding uit de doden (Luk. 20:35).

De tweede opstanding wordt ook genoemd:

- de opstanding van het oordeel (Joh. 5:29);
- de opstanding van de onrechtvaardigen (Hand. 24:15).

De eerste opstanding vindt plaats in verschillende perioden of fasen. De volgorde is deze:

1. Ruim 2000 jaar geleden: Christus, de Eersteling uit de doden (1 Kor. 15:23a).
2. De komst van Christus in de lucht om de Zijnen tot Zich te nemen (1 Kor. 15:23b). Dit betreft:
 - a. de doden in Christus (1 Thess. 4:16), dat zijn alle gelovigen zowel van de oude als van de nieuwe bedeling, die gestorven zijn;
 - b. alle gelovigen die nog leven, die dus nog op aarde zijn op het ogenblik dat de Heer komt in de lucht.
3. Bij de komst van Christus om op aarde te gaan regeren gedurende de duizend jaren: de gelovigen die zijn omgekomen in de tijd dat de oordelen op de aarde plaatsvinden, dus in het tijdsbestek dat ligt tussen de komst van de Heer in de lucht en Zijn wederkomst op aarde (Openb. 20:4).

De tweede opstanding vindt plaats aan het einde van het duizendjarig rijk. Allen die in hun zonden gestorven zijn, vanaf de schepping tot op het ogenblik dat de Grote Witte Troon wordt opgericht, ontvangen weer een lichaam en worden dan geoordeeld om geworpen te worden in de poel van vuur (Openb. 20:11-15).

Bron: Uit het Woord der Waarheid jrg. 1 blz. 113

